

[Holdgaard.]

Fald kun vil komme til at betyde en Hjælp for de Landbrugere, som strengt taget ikke trænger til Hjælp.

Holstein: Den ærede Ordfører for de Konservative og den ærede Ordfører for de Radikale var enige i den Opfattelse, at de Lovforslag, vi her behandler, først og fremmest tager Sigte paa den Side af Landbrugskrisen, som man kunde kalde Prioritetsgældskrisen, og de var ogsaa enige om, at de Forslag, som Regeringen havde forelagt, kun vilde faa overordentlig lidt praktisk Betydning.

Naar der fra saa mange Sider er Enighed om, at Krisen for Landbruget først og fremmest er en Prioritetsgældskrise, og naar det Lovforslag, som er fremsat fra radikal Side, og som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har været en saa veltalende Ordfører for, viser, i hvilken Grad det er med Hensyn til Prioritetsgælden, Tampen brænder, altsaa, naar Forholdet er det, at Oppositionen fortrinsvis sætter ind og retter sit Skyts og sine Angreb mod den højtærede Regering, fordi den ikke søger mere effektivt at afbøde denne Side af Landbrugskrisen, saa forekommer det mig berettiget paa ny at rette det Spørgsmaal til den højtærede Stats- og Landbrugsminister, som jeg rettede til ham i afvigte Foraar, men ikke fik noget Svar paa, og som den ærede Ordfører for Socialdemokraterne gentog: om den højtærede Landbrugsminister ikke mener, at det var betimeligt, rimeligt og hensigtsmæssigt, at vi nu fik en udførlig og detaljeret Prioritetsstatistik for det danske Landbrug, hvad vi ikke har haft siden 1909.

Jeg paaviste den Gang, at man af Statistisk Aarbog, altsaa af de Indberetninger, der indkommer fra Retsskriverkontorerne, kan se, hvorledes Prioritetsgælden forholdsmæssig er vokset, og jeg beklagede, at der fra Landbrugets og fra Institutionernes Side er ført en saa laks Laane- og Kreditpolitik i de sidste Krigsaa og i Efterkrigsaaene. Den højtærede Landbrugsminister tog deraf, meget fortrydelig, Anledning til at bebrejde mig, at jeg havde rettet Kritik imod vort Realkreditsystem, hvad jeg aldeles ikke havde, ikke imod Realkreditsystemet som saadant organisatorisk set. Derimod nedlod den højtærede Landbrugsminister sig ikke til at give mig noget Svar paa min Forespørgsel. Jeg synes dog, at det var en ret berettiget Forespørgsel. Den blev senere gentaget

af det ærede Medlem Hr. Børding, men vi har endnu ikke faaet noget Svar.

Hvis den højtærede Landbrugsminister havde givet et imødekomende Svar paa Forespørgselen den Gang og iværksat en saadan Prioritetsstatistik, som vi altsaa ikke har haft siden 1909, vilde vi nu have haft alle fornødne Data til at kunne belyse den Side af Landbrugskrisen, hvor man fra Oppositionens Side allerivrigst sætter ind. Det vilde dog have haft sin store Interesse nu at vide, baade hvorledes Prioritetsgælden fordeler sig paa de forskellige Kategorier af Ejendomme, og hvorledes den fordeler sig paa de forskellige Egne af Landet, saa at vi havde et fast og klart Overblik over hele denne Side af Landbrugets Misère.

Fra Landboernes Side nedsætter man Udvalg efter Udvalg — det har man nu gjort i snart 7 Aar — for i mikroskopiske Detailler at undersøge, hvordan Industriens Kapitalforhold, dens Prioritetsforhold, dens økonomiske Forhold og Driftsforhold ligger, men Landbrugets egne Forhold er Tabu, dem maa man ikke røre ved. Men naar man nedsætter Udvalg efter Udvalg for at undersøge Forholdene i Industrien, og det for en stor Del ikke med Urette kan hævdes, at Skoen trykker paa lignende Maade i Landbruget, som den gør i mange Industrigræne, hvorfor i al Verden maa vi saa ikke faa en Prioritetsstatistik for det danske Landbrug, nu da Krisen staar paa? Vi fik en saadan i 1909. Var der saa ikke saa meget mere Grund til at faa den under de nuværende Forhold?

Jeg vil derfor paa ny rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister — og denne Gang haaber jeg at faa et positivt Svar —, om han vil søge tilvejebragt en saadan Statistik, eller han ikke vil det, og i benægtende Fald, hvorfor han ikke vil det. En saadan Statistik vilde kunne blive af største vejledende Betydning under de Udvalgsarbejder, der forestaar baade om Regeringens Forslag og om de ad privat Vej forelagte Lovforslag.

Men bortset fra, at der for saa vidt er en vis Enighed mellem den ærede Ordfører for de Konservative og den ærede Ordfører for de Radikale, kom jo Modsetningerne i Opfattelserne tydeligt frem, da det drejede sig om at anvise Veje til at komme ud af den nuværende Landbrugskrise eller mildne dens Virkninger, thi medens den ærede Ordfører for de Konservative tog direkte Sigte paa den produktionsmæssige Side af Landbruget